

ѿговорила отроковица та: разумно си ѿговорила от-
 че, да зѣмемъ женихѣ Христѣ, а не найбогѣтаго че-
 ловѣка на земли да зѣмемъ. И тогѣва се зарѣдѣвалъ
 тѣтко ѿ, ѿ а забѣлъ въ монастырь дѣвическѣй ѿ
 похѣрчилъ много имѣнѣ, да оукраси монастыра
 со сѣкаквы красотѣ ѿ дарове божѣи, послѣ ѿ той
 тамъ поживѣ богоугодно, ѿ се преставилъ. ѿ дрѣ-
 ги богѣти человекы давалися мнѣхните си дѣщерки
 въ тѣмъ монастырь, да живѣатъ тамъ, доклѣ имъ
 дойде оумѣтъ. Пѣкъ послѣ коѣ кадѣ йска, или да се
 жени, или да сѣди въ монастырь: тогѣва имѣло єдинъ
 богѣтъ человекъ, що онъ заповѣдалъ на тѣмъ градѣ,
 имѣ то мѣрихѣрдъ, онъ лошо живѣалъ, ѿ имѣлъ
 дѣщерка, ѿ а далъ оу тѣмъ монастырь, ѿ она тамъ да
 сѣди, ѿ прѣаха а по законѣ нѣханъ, тогѣва и гѣ-
 менѣа та собрѣ сѣчки тѣ сестри, да направѣтъ на
 княза чѣсть, ѿ да гѣ поздравѣтъ, ѿ дошлѣ сѣчки
 тѣ калѣгерицы ѿ Марѣа съ нѣхъ при нѣгѣ, ѿ глѣ-
 дала на богѣтѣа рѣка та (дрѣхите) ѿ мыслила,
 дали ще да быде ѿ на онѣа свѣтъ хѣбавъ: ѿ той
 като а видѣлъ ѿ се распалилъ по нѣа ѿ мѣ се чинило,
 че са є ѿ она распалила за нѣго. Конѣцъ всѣхъ, то-
 гѣва се ѿтрѣалъ (стерпѣлъ); не рѣклъ нищо, ѿ онѣ
 като си ѿншли, той тогѣва прѣтилъ хѣверъ на И-
 гѣменѣа та, да мѣ прѣти вечеръ тѣ Марѣа, тоѣ като
 чѣ и гѣменѣа та, ѿ разжѣлиласѣ много, ѿ прѣща
 мѣ вѣсть да не стрѣва такѣвъ оукѣръ на монастыра,
 ѿ дрѣги іоше побѣителни рѣчи, но той непослѣ-
 шалъ, защѣ мѣ былъ оумѣтъ ѿслѣпѣлъ: пѣкъ пра-
 щалъ на и гѣменѣа та, да мѣ а прѣти защѣ фѣр-
 лилъ на нѣа сѣвдѣ, ѿ рѣклъ, нищо дрѣго да не мы-
 сли, а ми да а прѣти, ѿ рѣклъ, ако да а не прѣти,
 ахъ ще да а зѣмемъ со съ сила, ѿ голѣма щѣта ще
 да направимъ на монастыратъ, ѿ на и гѣменѣа та.
 И тогѣва выкиѣа госпожѣа та Марѣа ѿ рѣче ѿ: чѣдо-
 твоѣ тѣтко тѣ є ѿстабилъ да слѣжишъ на бѣга, ѿ